

22. november 2017
J.nr. 2017 - 7497

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 94 af 8. november 2017 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (EL).

Karsten Lauritzen

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ved behandlingen af B 82 (2015-16) nævnte ministeren, at det kunne komme på tale at se nærmere på princippet om fast driftssted i den danske skattelovgivning, da det er et princip, der bliver udfordret med den digitale økonomi. Er det noget, ministeren stadig agter at se nærmere på?

Svar

Beskatningen af den digitale økonomi er først og fremmest en international udfordring, der mest effektivt løses på globalt plan. Derfor mener jeg, at Danmarks hovedfokus bør være, at der i EU arbejdes for en international løsning i OECD-regi.

Begrebet fast driftssted er ikke defineret i dansk lovgivning. Efter praksis afgrænses begrebet i overensstemmelse med artikel 5 om fast driftssted i OECD modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster og OECD kommentarerne til fortolkning af denne artikel.

OECD forventes i december 2017 at offentliggøre nye bestemmelser om bl.a. fast driftssted i modeloverenskomsten med dertilhørende kommentarer. De nye bestemmelser er udarbejdet på baggrund af anbefalingerne fra OECD projektet om *Base Erosion and Profit Shifting* (BEPS).

I forbindelse med arbejdet i OECD har der endvidere været tale om et såkaldt ”virtuelt” fast driftssted. Fra dansk side er udgangspunktet, at selskabsbeskatning i overensstemmelse med det eksisterende armslængdeprincip bør ske der, hvor værdien er skabt.

I OECD arbejdes der på en foreløbig rapport om beskatning af digitale virksomheder, som forventes at være færdig i marts 2018. Rapporten forventes at indeholde en videre analyse af princippet om virtuelt fast driftssted. På den baggrund skal der først og fremmest tages stilling til rapportens konklusioner.

Jeg mener dog ikke, at princippet om et virtuelt fast driftssted bør gennemføres nationalt i Danmark uden en international aftale. Det ville i så fald være en væsentlig kursændring i forhold til Danmarks eksisterende principper, som er opbygget omkring de internationale aftaler i OECD-regi. Som et rent nationalt tiltag vil et virtuelt fast driftssted desuden ikke få virkning i relation til Danmarks eksisterende dobbeltbeskatningsaftaler, da beskatningsretten allerede vil være fordelt i henhold til disse aftaler.

Hvis princippet om et virtuelt fast driftssted skal være meningsfuldt, vil det også være nødvendigt med en gennemgribende ændring af de internationale principper for fordelingen af indkomst mellem det faste driftssted og den øvrige del af selskabet. Disse principper er ligeledes udarbejdet i OECD-regi. Efter de eksisterende indkomstfordelingsprincipper anses det faste driftssted for at være en selvstændig uafhængig enhed, og der allokeres den del af selskabets indkomst, der svarer til indkomsten, der er optjent som følge af de væsentlige personfunktioner, der udføres i det faste driftssted. Hvis det faste driftssted alene er virtuelt, vil der derfor næppe skulle henføres nogen indkomst til det faste driftssted, da der ikke er nogen personer i det faste driftssted.

Jeg kan supplerende oplyse, at selvom regeringen støtter OECDs tiltag til udvidelse af anvendelsesområdet for reglerne om fast driftssted, så er det også afgørende at sikre, at Danmark fortsat er attraktivt at investere i for udenlandske investorer. Dette er baggrunden for, at der på regeringens lovprogram for folketingsåret 2017-18 indgår et forslag om justering af reglerne om fast driftssted, som bl.a. skal sikre, at udenlandske passive investorer, som investerer via transparente enheder såsom kommanditselskaber, ikke får fast driftssted i Danmark. Ændringen vil ikke have betydning for udenlandske virksomheder med erhvervsmæssige aktiviteter i Danmark, herunder næringsdrivende investorer. Disse vil fortsat blive anset for at have fast driftssted her i landet og dermed blive undergivet dansk beskatning.

Regeringen vil desuden fortsætte sit stærke engagement i både EU- og OECD-regi, hvor det specifikt undersøges, om skattesystemet kan indrettes, så nye digitale forretningsmodeller beskattes på en mere hensigtsmæssig vis, der understøtter deres udvikling og samtidig sikrer skattegrundlaget og ligebehandling af digitale og ikke-digitale virksomheder. Regeringen støtter, at man i EU og OECD arbejder med at udvikle fælles principper og fremgangsmåder, da det bedst vil understøtte det indre marked i EU og frihandel generelt.